

Publicerad 2010-11-08 16:48 av CarolaN

Skrev denna 2004

Drakblod på svärdet

Midvinterland, kyla från nordanvind..

Skriet från en jungfru i natten, kedjor som rasslar tungt mot bergssidans rand.

De dödas själar från krigare som fallit i fiendeland på vandrings tåg redo att kämpa emot besten.

En man gå med dom, dödlig människa med svärdet i hand, blodet från närgången strid har torkat fast på hans sargade skinn.

Hans svarta ögon ser upp mot himmelen, ett försök att hämta styrka.

Gudar hör min bön...

Låt mig få rädda min älskades liv, ge mig den styrka till att ta mig till hans boning.

Låt mig få dräpa demonen till drake, låt mig få döda när tid ännu är.

Uppför kullarna de gå, ser hur draken slänger upp sitt huvud mot bergen. Stirrandes på de som ska försöka ta livet o jungfru till offer ifrån honom.

Han hatar dessa män

Han ska låta elden slicka deras själar pinandes av smärta.

Nordanvinden har tystnat

Endast väsandet från drakens lungor hörs mellan himmel o hav.

Tidens eko slår hårdare än människans egen puls.

Dödlig människa framåt gå...

Dödlig människa lyfter svärdet till strid

Själar bilda svävande ring kring hans kropp.

Före sig med hans aura, låta sig slukas upp.

Striden har börjat, blod liksom tårar blandas

Livets låga hotas att släckas

Han ser hur draken kommer närmare, känner hur nattens skönhet sakta dör i hans ögon, måttar ett sista hugg.

Tystnad

Smärtan efter bestens eld, svider som tusen nålar.

Drakblod på svärdet

Bredvid honom ligger odjurets hjärta.

Dödlig man resa sig upp på ostadiga ben.

Gå fram till berget för att befria sin älskade från kättingarna.

Månen lyser honom i ansiktet, han försöker sluta ögonen men natten bara skrattar åt honom.

Förstår han inte?

Förstår han inte vad som ska brukas skall?

Han finner henne, men hon hänger livlös från sina bojor, blod rinner nedför hennes bröst och sköte

Bildar pölar på marken.

Hennes långa hår hänger framför ansikten, hennes ögon är slutna.

Hon andas inte längre.

Månen går sakta i moln, en gryning nalkas.

På marken ligger två människor, återförenade och tillsammans i dödens land.

Ingenting ska längre få skilja dem åt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren CarolaN med Poeter.se id #35303 innehar upphovsrätten